

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/242/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512204140
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512204140.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, zast. Soukeník - Štrpka s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej: B. T., R. H. D., H. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka: OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Stará Baštová 2 (adresa pre doručovanie Budapeštianska 8, Košice) v konaní o 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/266/2012-30 zo dňa 19.2.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 € a tieto zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Miklušá do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvého stupňa) zamietol žalobu o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom. Zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, H.:XXXXX v sume 58,42 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu zamietol s odôvodnením, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nebola uzavretá individuálne a prejav, akým bola uplatnená voči žalovanej, je pre jeho neurčitost' neplatným právnym úkonom.

O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane plne úspešnej žalovanej v tomto konaní. Konštatoval, že vedľajší účastník pri obrane žalovanej splnil svoje poslanie, z ktorého dôvodu mu patrí náhrada trov právneho zastúpenia za ním vykonané úkony právnej služby. Konkrétne odmena za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe zo dňa 29.8.2012) po 21,58 €, vychádzajúc z výpočtového základu 248,95 € a režijný paušál za 2 úkony po 7,63 €, spolu 58,42 €, na zaplatenie ktorých zaviazal neúspešného žalobcu.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o trovách konania, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol rozsudok v napadnutom výroku zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania. Namietal neúčelnosť priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, keďže neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie je spochybnená aj vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník je subjektom odborne spôsobilým, znalým problematiky ochrany spotrebiteľa, ktorý musí byť sám z podstaty svojej existencie

schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Namietal ďalej účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania a poukázal na to, že sám vedľajší účastník neposkytol ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi. Podľa názoru žalobcu ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpení právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Nakoniec spochybnil aj prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý vo svojej argumentácii iba poukázal na ustanovenia a rozhodnutia, týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok v napadnutom výroku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Jeho vstup do konania a jeho vyjadrenie k žalobe boli účelné, pretože žaloba žalobcu bola nedôvodná. Trovy právneho zastúpenia bezprostredne súviseli s konaním, keďže vyjadrenie k žalobe nepochybne takýmto úkonom je. Právny zástupca vedľajšieho účastníka podal vyjadrenie k žalobe až potom, čo sa dôkladne oboznámil s obsahom žaloby a jej príloh. Svoje právne a skutkové posúdenie vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, preto nejde o nadbytočný úkon. Jeho vyjadrenie bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Nakoniec poukázal aj na ústavou zaručené právo zvoliť si na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p., t.j. preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 58,42 € vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa výsledku konania vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pretože vystupoval na strane žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná a zároveň ním vynaložené trovy konania boli potrebné na účelné bránenie práva žalovanej, na strane ktorej vystupoval, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania tak, ako sú tieto sú podrobne špecifikované v odôvodnení jeho rozsudku.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žaloba bola doručená súdu dňa 1.3.2012. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 4.7.2012 a zároveň predložil aj plnomocenstvo udelené advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi na zastupovanie v prejednávanej veci. Dňa 14.8.2012 jeho právny zástupca JUDr. Ladislav Mikluš nahliadol do spisu a dňa 3.9.2012 doručil súdu vyjadrenie k žalobe. V tomto vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť s poukazom na neprijateľnosť zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Toto vyjadrenie bolo doručené právnemu zástupcovi žalobcu dňa 7.12.2012, žalobca na toto podanie žiadnym spôsobom nereagoval a dňa 19.2.2013 súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol aj z dôvodu, že dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obrana žalovanej bola právne relevantná, vecná a v konečnom dôsledku vedúca k jej procesnému úspechu vo veci, keď súd žalobu zamietol z dôvodu neprijateľnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute. Vyjadrenie k žalobe podal vedľajší účastník prostredníctvom svojho právneho zástupcu bezprostredne po tom, čo sa právny zástupca oboznámil so žalobou a všetkými jej prílohami a jeho argumentácia bola obsiahnutá v jednom písomnom podaní. Následne trovy právneho zastúpenia neboli navyšované ďalšími nadbytočnými podaniami, či inými úkonmi, ktoré neboli potrebné pre procesný úspech žalovanej.

Za tejto situácie nepochybne právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. pre účelné bránenie práva žalovanej, teda poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovanej. Nemožno preto hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trov nadbytočné, či neúčelné tak, ako to namieta žalobca vo svojom odvolaní.

Nemožno preto prisvedčiť odvolacej námietke žalobcu, že právnym zastúpením vedľajšieho účastníka došlo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania.

K odvolacej námietke žalobcu ohľadne významu právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza nasledovné:

V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že podľa ústavy každý má právo na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy) a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom (čl. 47 ods.2 Ústavy). Žiadnym zákonom nie je vylúčené, aby toto základné právo na právnu pomoc uplatnilo aj združenie spotrebiteľov a preto toto právo môže uplatniť aj také združenie. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania (každého) advokátom. Obsah tohto základného práva však nepredpokladá, že spotrebiteľia združení v nejakom združení sú schopní uplatniť svoje základné právo na súdnu ochranu bez právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom len z dôvodu, že sú právnickou osobou, založenou a vzniknutou za špecifickým účelom ochrany spotrebiteľov. Takéto združenie môže byť podľa názoru odvolacieho súdu vytvorené aj z osôb, ktoré nemajú žiadny predpoklad, aby sa dokázali právne účinným spôsobom brániť v konaní pred príslušným súdom (podľa názoru odvolacieho súdu ide o znalosť procesných predpisov, ktorú nemožno stotožniť so znalosťou hmotnoprávnej problematiky ochrany spotrebiteľa) a tak len zo zamerania na ochranu spotrebiteľa sa nemôže vyvodzovať, že také združenie je schopné zabezpečiť realizáciu základného práva na súdnu ochranu bez zastúpenia advokátom. Navyše, v zákone č. 250/2007 Z.z. sa združenie uvádza vo viacerých ustanoveniach (§ 1, 3, 4, 10, 14b, 19, 20, 25 a 26a). Ani jedno z týchto ustanovení a rovnako ani Občiansky súdny poriadok neukladá takému združeniu (porovnaj najmä § 25 citovaného zákona), aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom, v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. V tejto spojitosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 3 ústavy každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Združeniu podľa § 25 zák.č. 250/2007 Z.z. žiaden zákon nezakazuje byť zastúpený advokátom (podľa názoru odvolacieho súdu ani v hmotnoprávných vzťahoch) a tento záver musí byť základom pre posúdenie práva združenia na náhradu trov konania vzniknutých trovami advokátskeho zastúpenia. Takýto výklad základného práva na právnu pomoc podľa článku 47 ods. 2 ústavy v spojení s § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z. je potrebné uplatniť v posudzovanom spore aj vo vzťahu k § 146 ods. 2 O.s.p., osobitne ku náhrade trov konania vzniknutých právnou pomocou poskytnutou advokátom.

Vychádzajúc z takéhoto výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa odvolací súd je názoru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu, zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci, spočívajúce v zastúpení advokátom, boli zbytočné, respektíve neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Aj v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátom teda platí, že vedľajšiemu účastníkovi možno priznať iba náhradu účelne vynaložených trov, t.j. trov nevyhnutných pre účelné bránenie práva účastníka, na strane ktorého vystupuje (v prejednávanej veci žalovanej), a to s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo, ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Aj keď nemožno uprieť právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom v zmysle ust. čl. 47 Ústavy SR, nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak právny zástupca vedľajšieho účastníka nevykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j. neposkytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností a pod. To platí aj na podania advokáta, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu, alebo skutočnosti, ktoré zostali medzi účastníkmi konania sporné a treba ich dokazovať, nakoľko sú významné na posúdenie veci samej.

V prejednávanej veci trovy účtované vedľajším účastníkom v súvislosti s poskytnutím právnych služieb právnym zástupcom sú účelné tak, ako bolo vyššie uvedené, preto súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, ak vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli len žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovanej sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo. Predmetom odvolacieho konania boli iba trovy konania vedľajšieho účastníka.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu, a to z odmeny v sume 8,30 € podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl.č. 655/2004 Z.z., v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky, t.j. vo výške 1/2 základnej sadzby tarifnej odmeny, keďže ide o vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, z režijného paušálu za tento výkon vo výške 7,81 €, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 16,11 € (8,30 € + 7,81 €), ktoré je v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka č.ú.4200922518/8360.

Pri určení odmeny za úkon právnej služby odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty 58,42 €, t.j. z výšky priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi, pretože tarifnou hodnotou veci v odvolacom konaní bola výška týchto priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.